www.franciscaansbezinnen.be

Zonnelied

10 lichtmomenten
10 troubadours

TAU - VASTENBEZINNING 2025

WEEK 5 – BROEDER VUUR

Wees geprezen, mijn Heer,
door broeder vuur
door wie Gij voor ons
de nacht verlicht:
hij is mooi en vrolijk,
stoer en sterk

Franciscus had een heel bijzondere band met Broeder Vuur. Er is een aloud verhaal ons overgeleverd waarin Franciscus in een koude winternacht net iets te dicht bij Broeder Vuur was gaan zitten en hoe zijn kleren begonnen vuur te vatten.

Zijn medebroeders zagen het gebeuren en die wouden het vuur doven. Maar Franciscus verbod in dat. Gelukkig hebben ze deze keer Franciscus niet gehoorzaamd en toch het vuur gedoofd.

Maar Franciscus vond dat het vuur iets heiligs was en daarom vond hij het altijd moeilijk om het vuur te doven. Hij liet kaarsen helemaal uitbranden. En ja, dat vuur moest gekoesterd worden. Dat moest met een zeker respect behandeld worden.

Het vuur gelijkt ook op de zon. Ook in de formulering van het Zonnelied is er een gelijkenis. Broeder Zon, door wie God de dag verlicht. En Broeder Vuur, door wie God de nacht verlicht. Dus beiden stralen iets uit. Beiden zijn ook broers.

En Franciscus, net als Broeder Zon, geeft ook de kwaliteit van 'mooi' aan Broeder Vuur. Hij straalt. Het klinkt ook heel mooi in dat Italiaanse dialect. Ello e bello.

En dan komen daar nog drie andere adjectieven bij. Vrolijk, jocundo, speels. Het vuur straalt iets uit wat mensen aanzet tot bijvoorbeeld kampvuurliederen of het gezellig rond een vuurschaal gaan zitten avonds om wat te warmen, maar ook het gezellige samenzijn.

Het vuur toont ook iets van een passie, gepassioneerd zijn. En in die zin kunnen we eigenlijk wel zeggen dat Franciscus ook een heel vurig type was. Hij deed alles met heel veel passie.

Hij straalde ook die vreugde uit die hij overal wou verkondigen. Ook de schoonheid van de schepping wou hij aan iedereen laten zien. Hij was daar heel gepassioneerd door.

Er was een innerlijk vuur dat hem dreef en dat hem gaf hem iets aanstekelijks. Hij wou ook dat anderen door die vrolijkheid en door die vreugde en door die schoonheid werden geraakt en dat zij ook op die manier God konden loven.

En dan komen daar twee andere adjectieven die de kracht willen benadrukken van het vuur. Er staat in de Nederlandse vertaling stoer en sterk. Dat klinkt natuurlijk mooi, maar dichter bij de brontekst vertaald zou het eigenlijk robuust zijn. Robuust en sterk.

Er gaat een onnoemelijk grote kracht vanuit dat vuur. En we weten ook hoe verwoestend vuur kan zijn. Vuur heeft iets dat niet om zich heen kijkt als het oplaait, als het zijn weg kan gaan en echt vernieling kan brengen.

Het heeft een hele sterke kracht. En het lijkt erop alsof broeder vuur een getemde vorm is van het vuur, alsof we enkel het mooie, beheersbare vuur zien, die tegelijk nog altijd krachtig is, maar die niets meer van dat verwoestende heeft.

Het lijkt een beetje op de wolf van Gubbio, die Franciscus ook getemd had en waarin hij ook die broederlijkheid zag.

Jij die wonderbare dingen doet

Keer ons om en maak ons vrij

Wek in ons die liefdevolle kracht

Draag door ons het goede uit

Het Zonnelied van Brigitte

Allerliefste God en Jezus
en alle heilige door wie U spreekt,
U bent onze bestaansgrond,
liefde die geen woorden kent.
U verscheen me ooit als mystiek licht,
een zon van fluweel,
zacht en o zo liefdevol.

Daar is ze, moeder zon,
die we verwelkomen na de winter,
zoals U verlicht ze alles en allen,
breekt ze door na een storm,
staat ze op voor wie in het donker staat.

Liefelijk bent U als vrouwtje maan,
nu eens banaantje, dan weer vol.
Een wiegelied zingend voor de nacht.
Ze omringt zich met sterren,
als kinderen, om te tellen, te verbeelden,
tot beer of lampionnetjes
of ongeboren kindjes aan de hemel.

Zuster wind speelt
met onze haren op de fiets,
door haar ervaren we
de vrijheid ons te laten waaien
door de Geest, Uw wil.

Als zuster water,
die huizen en bomen
vervormt in haar spiegel,
bent U een ongrijpbare rimpel.

U brandt in broeder vuur,
in duizenden kaarslichtjes,
voor mensenleed dat nooit ophoudt.

Als moeder aarde
zet U ons steeds weer
met onze voeten op de grond,
op onze plek,
met onze mogelijkheden,
om iets van U te zijn,
iets als een rank
of licht een blaadje,
iets licht van niets.

We danken U
voor uw onzichtbaar gewaad
dat over de wereld sluiert
en ons vertelt
over hoe liefde
ten slotte uiteindelijk
meer en meer zal zijn,
overal en altijd.

Amen

TAU - VASTENBEZINNING 2025

Bezinning en opnames: Stijn Demaré
Tekst Zonnelied: Brigitte Puissant

Meer info op
www.franciscaansbezinnen.be